

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De s[an]cta Helisabeth de scona[n]gia. Cap[itulum]. cxxiiij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

De sanctis in mēse iunij occurrētibus. Fo. cxxxix.

transierunt. Eumq; karolus pertransisset: quin
 guaginta milia saraceni qui triduo in nemori-
 bus latuerant: vt ganalonus ordinauerat: fece-
 runt et se duas acies. Quarum prima que erat
 p. milium equitū prius eruit: et cum xpianis a
 mane vsq; ad tertiam acriter dimicauit. Tandē
 omnes saraceni occisi sunt: et rothlandus cum
 suis victores fuerunt. Post hec secunda acies
 p. milium pugnatorum xpianos tam fatiga-
 tos et lassos inuasit: oēs quoq; et pre roth-
 landi occiderunt: preter modicos qui ad ne-
 mus confugerūt: cū quibus balduinus et redri-
 cus latuerunt: et preter rothlandū qui redeun-
 tibus saracenis ad vnā leuā insonuit buccina:
 centus xpianos qui fugerāt renouauit: cum qui-
 bus in saracenos viriliter irruēs plusq; duo mi-
 lia et ipis pstrauit: et ceteros in fugā cōuertit.
 Tamē centū ei⁹ socios in hoc ultimo bello ami-
 sit. Ipe autē quattuor lanceis grauer vulne-
 ratus solus ad rüciauallē sub queru defecit:
 et tūc se mori sentiens duridandam eius sparā
 in saxo cōfringere voluit: ne in manibus sarace-
 norū deueniret: sed lapide scisso ensem frange-
 re nequiuit. Tuncq; tuba sua tā fortiter sonuit:
 q; flatu tuba scinditur: et vene ac nerui colli ei⁹
 rumpuntur: sonusq; tube ad aures karoli per
 octo miliaria angelo deferente pducit. Illico
 ganalonus regē redire volentē dissuasit: dicens
 q; rothlandus causa venationis buccinaret.
 Dū igit rothlandus super herbā iaceret: sus-
 peruenit balduinus eius frater: a quo cū sities
 aquā peteret ille circūquaq; querens inuenire
 non potuit vidensq; illū mori equū pungens:
 karolū velociter insecutus cuncta ei gesta nar-
 rauit. Odor superuenit redricus et rothlandum
 xpianū laudentē et resurrectionē mortuorū confis-
 tentem ac pro suis occisis orantē inuenit: sicq;
 inter manus illius eptrauit. Quod die dū tur-
 pinus archiepiscopus missam pro defunctis ce-
 lebraret: raptus in extasi audiuit demones per-
 strepentes ac dicētes se aīas martyrum et sarace-
 norū ad inferna deferre: et michaelē cū cetū an-
 gelico aīas rothlandi et xpianorū ad paradisū ea-
 hora gestasse. Rediēs igit karolus rothlan-
 dū mortuū inuenit: et oliuēriū in effigie crucis
 quattuor palis in terra fixis cū quattuor retor-
 tis extensum et a collo vsq; ad pedes excoziatū
 lanceis et spatis cōfossū. Et cum karolus in-
 rasset oēs occisos reuētere: et sol iam quasi occū-
 beret: oratione sancti regis sol tanto tpe stetit
 immobilis: donec rex omnīū perēptorū marty-
 rum corpora requisiuit. Tūc ganalonū de p-
 ditōne cōuinctū quattuor equis alligari fecit:
 et cōtra quattuor plagas celi scissoribus equos
 agitantibus terribili morte in quattuor partes
 dissepit. Omnīū hō sanctorū milia corpa rex
 in duobus cimiterijs tumulata dimisit: quorū
 vnū est in alijs cāpis: aliud apud burdegallē.
 Rothlandū hō apud blautam in ecclesia sancti

romani quā ipse comes edificauerat: sepelluit:
 et sparā eius et tubā eburneā ad honore milite
 ibidē reseruandas deposuit. Passio horū mar-
 tyrū celebraf decimosexto kalendas iulij.

De sancto Dimerto episcopo. Cap. cxxxij.

Dimertus episcopus

emisse in tuscā virtutibus et mi-
 raculis clarus ibidem in pace
 quiescit. xv. kalendas iulij: ibi-
 demq; sepultus fuit. Cuius cor-
 pus processu temporis quidam
 episcopus cremonenē. illic ab imperatore ex a-
 liqua causa directus: dāto precio non modico
 obtinuit et cremonā translātum in ecclesia alme
 virginis cathedrali honorifice collocauit: vbi
 et miraculis pollet.

De sancta Elisabeth de sconāgia. Cap. cxxxij.

Elisabeth

de sconāgia vir-
 go sancta: vt aīe
 siq; ibertus circa annum dñi
 d. clvi. claruit. Que fuit so-
 roz monasterij de sconāgia
 matertera symonis abbatis.
 Hec enim ab annis puerili-
 bus relicto seculo operibus
 spiritualibus vacabat: ieiunij

nijs autē in semper et orationibus intendebat:
 atq; carnem disciplinans: diris se verberibus
 flagellabat. Multis autē annis ante obitum
 ipsius manus domini super illam grauior exte-
 rit: quia diris vulneribus caro eius elanguit:
 et tamen patiente virtute inuicta nunq; con-
 tristari visa fuit: visiones autē crebras et mi-
 rabiles a deo habuit et diuina secreta sibi reue-
 lata cognouit. Iam tunc autē in his extasibus
 quasi mortuus sine sensu iacebat: donec spiritu
 carni reddito aliquādo que viderat reserabar:
 aliquando hō silentio tegebat. Huic ab angelo
 secum familiarissime colloquenti annunciatum
 est liber qui dicitur viarū dei diuinas cōtines
 et salutare spiritus admonitōes. In octa-
 ua assumptionis domine nostre: beata virgo ei
 apparet: eidem se spiritu et corpore assumptā
 fuisse dixit: et post ascensionē xpī anno integro
 et tanto plus tempore quantum est ab ipa ascē-
 sione: vsq; ad medium mensē augusti in hoc
 mundo fuisse declarauit. In festo annuncia-
 tionis eiusdem: ipsa gloriosa mater eidem dei
 famule reuelauit: q; anno. xv. verbum dei con-
 cepit. In festo quodaz dominice natiuitatis
 vidit duas stellas magnas per lucidas: in vnū
 corpus redactas et in circuitu circuitū aurēū ac
 in medio virginē xpian gestantem parvulū: que
 multa spūs dicit mysteria sibi reserauit. Inter
 cetera autē quesitū a dña nostra quid esset
 de aīa origenis doctoris audiret q; errores

Liber

quos habuerat ex fonte nimie pietatis deuenerat: et quod ipsam dei genetricem in suis scripturis maxime honorauerat: propter que duo modicas penas ubicumque esset sustinebat. Sed quid in die nouissimo de eo fieret deus in arbitrio et dispositione dñe nostre posuerat: quod tamen sibi tunc reuelari non licebat. His et alijs visionibus plurimis et gloriohis ancilla christi a domino sepius uisitata anno etatis sue. xxi. uisitacionis suo sue. xliij. in sanctitate uite migrasit ad dominum decimoquinto kalendas iulij.

De sanctis Marco et Marcelliano martyribus. Cap. cxliij.

Arcus et

Marcellianus fratres rome sub diocletiano imperatore passi sunt: age

te fabiano urbis prefecto. Hi nobili genere orti: tranquillitatem martie filij fuerunt. Qui

cum pro fide christi diebus pluribus in carcere retenti fuissent: data sententia super eos a chromatio urbis prefecto decollari iubentur: si infra dies triginta dominus sacrificare renuissent. Interimque dati sunt in custodia primicerio nomine nicostrato. Ad quos parentes et uxores cum filiis et affinis aduenerunt: qui iachrymosis precibus animos iuuenum emollire satagebant: quatenus temporalem euadentes mortem preceptis imperialibus consentirent. Quos beatus sebastianus sua predicatione ad martyrium animauit. Qui postquam 306 uxori nicostrati que dudum muta fuerat: loquendi facultatem restituit ipsum nicostratum cum coniuge et parentes marci et marcelliani ad christum conuertit. Chromatius quoque urbis prefectum cum filio tyburtio sua doctrina salutaris ad fidem adduxit: ut hec omnia dicta sunt supra in passione sebastiani decimo tertio kalendas februarij: et dicitur infra in passione tyburtij. iij. idus augusti. Sicque factum est ut diocletianus chromarium urbis prefectum dignitate priuatum in exilium mitteret: et fabianum eidem surrogaret. Qui marcum et marcellianum sacrificare nolentes in carcere diebus pluribus uinctos detinuit. Demum eductos ad stipitem ligari et eorum pedes acutis configi iussit. Eius autem transisset vnus dies et vna nox: et illi psalentes christum laudarent precepit illos prefectus lanceis per latera transfigi. Sicque cum corona martyrij ad sydere regna migrauerunt. Quorum corpora christiani occulte noctu tolentes via ardeatina sepelierunt decimoquarto kalendas iulij.

De sanctis Lysaco et Paula uirgine et mar. Cap. cxlv.

Quintus

Yriacus et Paula

virgo apud hispanias in ciuitate malica martyrium passi sunt. Qui a paganis pro christi nominis confessione uincti: post multa eis illata tormenta lapidibus obuupti inter saxa celo atas reddiderunt. xliij. kalendas iulij: ut habetur in martylogio adonis ex daratio hiero. sumpto.

De sanctis Seruasio et Prothasio martyribus. Cap. cxv.

Seruasi

et prothasii fratres gemini filij beati vitalis militis et beate valerie

apud mediolanum sub nerone imperatore passi sunt. Hi enim post martyrium parerum de quibus supra actum est in passione

vitalis et valerie. iij. kalen. maij: omnem suam familiam liberantes omnesque suas facultates pauperibus erogantes sancto nazario martyri dudum adhaeserunt: quod oratorum constructuebat. Dehinc mediolanum urbe propria regressi in vno seculaculo concluderunt: et per .f. annos lectioni et orationi vacantes anno. xi. ad martyrium perueniunt. Eum enim comes astasius ad bellum tenderet quod ab arcomanis fuerat excitatum: et mediolanum ingressus esset: idolorum potestates eidem occurrerunt asserentes: quod deum sibi respondere contenerent: nec belli ei victriciam concederent nisi prius seruasius et prothasius immolarerent. Continuo igitur tenentur: et a comite sacrificare suadent. Qui cum seruasius omnia idola surda et mutata diceret: et ab omnipotenti deo victriciam exquirere ad astrueret: iratus comes tam diu illum plumbatis cedi fecit quod diu spiritum exhalauit. Deinde prothasium accersit: eumque ut sacrificaret dominum admonuit. Recusantem in equuleo suspendi iussit. Deinde depositum fuisse cedi. Eum autem prothasius comitem miserum appellaret: et cecos oculos cordis habere diceret: ac christum voce publica proclamaret: iussit enim astasius capite cedi. Quorum corpora phillippus quidam seruus christi cum filio suo rapuit: et occulte in domo sua in arca saxea sepeluit: libellum quoque eorum ortum et vitam et martyrium continentem conscripsit: et ad capita illorum deposuit. Passi sunt autem circa annum dominij lvij. xliij. kalen. iulij. Horum corpora tempore beati ambrosij episcopi reuelata sunt. Cum idem christi confessor: in ecclesia sanctorum nabobis et felicis ozaret: ita ut nec vigilaret aperte: nec dormiret integre: apparuerit eidem duo iuuenes pulcherrimi vestibus candidissimis induti: caligulis calciati: facie perlucida secum manibusque